

ταχοῦ καὶ ὧν τὸ μονότονον βῆμα ἀκούει τις ἀδιακόπως κατὰ μῆκος τοῦ ἀνατολικοῦ δώματος ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς ἰδιωτικῆς κατοικίας τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος.

Ἐν τοῖς ἀνακτόροις δὲν γίνονται μικραὶ οἰκονομίαι. Ἦθελεν εἶναι δὲ ὅλως ἀπρεπὲς νὰ παραθέτωσιν εἰς τὰ δωμάτια τῶν ξένων κηρία ἤδη ἀναφθέντα. Ἐνεκα τούτου ὁ αὐτάρχης Sir John Cowell ἐφεῦρε μικρὸν μηχανήμα, ὅπερ, προσαρμολόμενον εἰς τὸ ἄκρον μεταχειρισμένου κηρίου, παρέχει αὐτῷ τὴν μορφήν καὶ τὸ σχῆμα ὅλως νέου ἀμεταχειριστοῦ κηρίου. Τὰ ἀποτρίμματα δὲ τῶν πολυαριθμῶν κηρίων φέρονται εἰς ἐργοστάσιον κηροπηγίας, ἔνθα κατασκευάζονται νέα κηρία εἰς εὐθηνότεραν τιμὴν.

★

Ο ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ ΠΕΡΙ ΔΥΣΠΕΨΙΑΣ

Δικαίως που ἀνέγνωμεν πρότινος ὅτι μετ' ὀλίγον ἀντὶ νὰ χαιρετώμεν ἀλλήλους διὰ τοῦ « Πῶς ἔχετε ; », θὰ λέγωμεν συναντώμενοι : « Πῶς χωνεύετε ; » Διότι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπληθύνθησαν τοσοῦτον ὅσον ἤδη, οἱ κατὰ τοῦ στομάχου των παραπονούμενοι. Ὁ μὲν στερεῖται ὀρέξεως, ὁ δὲ, μετὰ τὸ φαγητόν, καταλαμβάνεται ὑπὸ βάρους καὶ κοπώσεως· αὐτοὶ μὲν προσβάλλονται ὑπὸ σπασμῶν, ἐκεῖνοι δὲ ὑπὸ ἰλίγγου. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν παρατείνεται, καταφεύγουσιν εἰς τὸν ἰατρόν, ὅστις δὲν ἠξέυρει νὰ τοὺς θεραπεύσῃ, καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν, τῆς ὁποίας περιπαίττουσι τὴν ἀδυναμίαν. Ἄλλ' οὐδεὶς ποτε μέμφεται τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ἀπερισκεψίαν ἢ τὴν λαιμαργίαν του.

Ἐσχάτως ἐξεδόθη βιβλίον τι, τοῦ ὁποίου ὁ ἰατρὸς συγγραφεὺς, προσβληθεὶς πρό τινων ἐτῶν ὑπὸ βαρείας καὶ ὀδυνηρᾶς ἀσθενείας τοῦ στομάχου, πραγματεύεται ἐν αὐτῷ περὶ τῆς δυσπεψίας, τῶν αἰτιῶν καὶ τῆς θεραπείας αὐτῆς, ὑπὸ τὴν διπλῆν ἰδιότητα τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τοῦ ἐπιστήμονος. Ἐξετάζων τὸν στόμαχον καὶ σπουδάζων τὴν διάφορον αὐτοῦ κατάστασιν ἐν τε τῇ ὑγιεινῇ καὶ τῇ νοσηρᾷ περιόδῳ διαγράφει τὴν φυσιολογίαν τῆς δυσπεψίας, τῆς ὁποίας ἕκαστος ἡμῶν ἔλαβε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πείραν.

Ὅπως παράσχῃ μείζον κύρος εἰς τὴν μονογραφίαν του ὁ συγγραφεὺς· συμπληροῖ ταύτην δι' ἀξιοπεριέργου μελέτης περὶ Βολταίρου πάσχοντος ὑπὸ δυσπεψίας. Αὐτὸς ὁ Βολταίρος ἐγκατέλιπεν ἡμῖν περιγραφὴν τῶν ἐκ τοῦ παθήματος βασάνων του, ἂν καὶ διεκλήρυσεν ποτε πρὸς τὴν κυρίαν Βερνιέρ ὅτι ἀπέθυμει νὰ λανθάνῃ πάσχων». Τῇ 6 Αὐγούστου 1760 ἔγραφε πρὸς ἐτέραν Κυρίαν· « Δὲν εἶνε κανεὶς ἀληθινὰ δυστυχὴς παρὰ ὅταν δὲν ἡμπορεῖ νὰ χωνεύσῃ ». Ἐν ἄλλῃ δ' ἐπιστολῇ

ὁμολογεῖ ὅτι « κατέστρεψε τὴν ὑγείαν του μὲ τὰ φάρμακα καὶ τὴν λαιμαργίαν ». Τὰ φάρμακα καὶ ἡ λαιμαργία, προστίθησιν ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου, ἰδοὺ αἱ δύο κυριώτεραι ἀφορμαὶ τῆς δυσπεψίας ! Ὅταν ὁ Βολταίρος κατάρθου νὰ ἀποφεύγῃ ἀμφοτέρα, ἠσθάνετο ἑαυτὸν ὑγιαινοντα. « Σᾶς λέγω, ἀγαπητῇ μου φίλῃ, ἔγραφε πάλιν πρὸς τὴν κυρίαν Βερνιέρ, ὅτι ὁ κ. Γερβάσιος καὶ ὅλοι τοῦ Πανεπιστημίου οἱ ἰατροὶ θὰ σᾶς εἶνε ἄχρηστοι, ἐὰν δὲν ἀκολουθῆτε τακτικὴν διαίταν, διὰ τῆς ὁποίας θὰ δυνηθῆτε νὰ ἔχετε θαυμασίαν ὑγείαν ».

Οὕτως ἐκ τοῦ μέρους τοῦ βιβλίου, ἐξ οὗ φιλοκάλως ἀπηνθίσθη, ἀποσπασθὲν ἐκ τῆς ὀγκώδους ἀλληλογραφίας τοῦ Βολταίρου, πᾶν τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν ὑγείαν τοῦ περιδόξου φιλοσόφου, ὁ ἀναγνώστης δύναται νὰ ἀρυσθῇ πολυτίμους συμβουλὰς ἐναντίον τῆς δυσπεψίας, παρεχομένης διὰ σαφοῦς καὶ θελκτικοῦ τρόπου.

Κ*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ τελευταῖον τεῦχος τῶν « Στατιστικῶν ἀνακοινώσεων τῆς πόλεως τῶν Παρισίων » δίδει τὰς ἐπομένους πληροφορίας περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ νέου νόμου περὶ διαζυγίου. Ὁ ἀριθμὸς τὸν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ὑπὸ τῶν δημάρχων τῆς πόλεως ταύτης ἐκδοθέντων διαζυγίων ἀνέρχεται εἰς 20. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος τὸν Φεβρουάριον ἀνῆλθεν εἰς 74· τὸν δὲ Μάρτιον εἰς 167. Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις, πλὴν τριῶν, ἐπρόκειτο περὶ συζύγων, οἵτινες εἶχον ἤδη χωρισθῆ ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης, καὶ ἕκαμον χρῆσιν ταυτῶν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου νόμου. Εἰς 157 τῶν περιπτώσεων τούτων ἀπῆτει τὸ διαζύγιον ἢ σύζυγος, εἰς τὰς λοιπὰς ὁ σύζυγος, εἰς ἓν δὲ καὶ μόνον διαζύγιον ἢ αἰτήσις ἐγένετο ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ἐν τῷ μαγειρείῳ :

Ὁ μικρὸς Νίκος — Μαμά, πές μου τίποτα ; — Τί θέλεις νὰ σοῦ πῶ ; Δὲν βλέπεις πῶς ἔχω τόση δουλειὰ τώρα ; Δὲν ἔχω ὄρεξι νὰ σοῦ κάνω κουβένταις.

— Μὴ μοῦ κάνεις, μαμά, μεγάλαις κουβένταις ; πές μου μοναχὰ νὰ . . . πάρε, Νίκο, ἓνα σταφύλι ἀπ' τὸ δουλάκι !

Διάλογος μεταξύ δύο νέων νεωστὶ νυμφευθέντων :

— Δὲ μοῦ λές γιατί ἔρριξεν ὁ Πολυχράτης ὁ τύραννος τῆς Σάμου τὸ δακτυλίδι του 'ς τὴ θάλασσα ;

— Τοῦ εἶπαν νὰ ρίξῃ τὸ πολυτιμότερο πρᾶγμα ποῦ ἔχει.

— Ἄν μοῦ τῶλεγαν ἔμένα, θάρριχνα τὴ γυναῖκά μου 'ς τὴ θάλασσα. Τὴν ἀγαπῶ ποῦ τρελλαίνομαί !